

успокоение за да не падне нѣкой въ свѣтихъ примѣръ на непокорството. (12) Защото Божие слово е живо, и дѣятелно, и по остро отъ всякой мечъ острѣе и отъ двѣтъ страни, и проминува до раздѣлення на душата и на духа, на ставитѣ и на мозъкъ, и издирва помисления и намѣренія сѣрдечни; (13) и въ нѣма никовъ създание да не е явно прѣдъ него, но всяко е голо и раскрито прѣдъ очитѣ на тогоу къмъ когото е нашиятъ отвѣтъ.

(14) И тъй, като имамъ великъ Первосвященникъ който е проминялъ небесата, Исуса Сина Божия, нѣка държимъ това исповѣдание. (15) Защото Рѣкамиъ первосвященникъ който да не може да пострада съ насъ въ нашиѣ немощи, сѣо който, мѣсѣтъ грѣхъ, искушенъ биде подобно намъ всякакъ. (16) И тъй, да пристѣпимъ съ дерзновение къмъ прѣстола на благодатъ, за да приемемъ милость и да намѣримъ благодать за помощъ въ врѣме на нужда.

ГЛАВА 5.

Защото всякойъ первосвященникъ който се зема изъ между чловѣцитѣ за чловѣцитѣ се поставя въ служение окъмъ Бога да приноси дарове и жертви за грѣховетѣ, (2) такъвъ който може да има състрадание къмъ невѣжитѣ и заблуждающитѣ, защото ди самъ е обложенъ съ немощъ; (3) и за това е длъженъ, както за народѣтъ, така и за себе си да приноси жертва за грѣховетѣ. (4) И

всякой не зема на себе си тази почестъ освѣтъ този който се призовава отъ Бога както и Ааронъ. (5) И тъй и Христосъ не прослави себе си да стане первосвященникъ, но този който му е рекълъ: "Синъ мой си ти, азъ днесъ те родихъ;" (6) както и на друго мѣсто казва: "Ти си свѣщенникъ въ вѣки по чинѣтъ Мелхиседековъ;" (7) който въ днитѣ на плѣтъта си, като принесе съ силно викание и съ слъзи моления и молби тому който можеше да го избави отъ смъртъ, и послушатъ биде заради благоговѣйството си, (8) И пакъ и Синъ да бѣ, Рѣаучи се на послушание отъ това което пострада, (9) и сѣкото се уствѣршенствува станъ причинителъ на вѣчно спасение на всички що му сѣ послушни, (10) нареченъ отъ Бога первосвященникъ по чинѣтъ Мелхиседековъ. (11) Защото имамъ да кажемъ много нѣща и мѣни за истъкуване; защото станяхте фмьрзеливи въ слушание. (12) Понеже, като бѣхте длъжни споредъ врѣмето и учители да станете, ний пакъ имате нужда да ви учи нѣкой първитѣ начала на словесата Божии; и стигнахте да имате нужда за млѣко, а не за твърда храна. (13) Защото всякой който се храни съ млѣко неискусенъ е въ словото на правдата, понеже е младенецъ; (14) а твърдата храна е за съвършеннитѣ, които по навикновение иматъ чувствата си обучени да разпознаватъ доброто и злото.

ГЛАВА 6.

Поради това, да оставимъ началното уче-

с Гл. 3; 12, 18, 19.	с Лука 22; 28.
с Иса. 49; 2. Иер. 23; 29. 2 Кор. 10; 4, 5. 1 Пет. 1; 23.	с 2 Кор. 5; 21. Гл. 7; 26. 1 Пет. 2; 22. 1 Иоан. 3; 5.
с Прит. 5; 4.	с Ефес. 2; 18. 3; 12. Гл. 10; 19, 21, 22.
с Ефес. 6; 17. Отк. 1; 16. 2; 16.	с Гл. 8; 3.
с 1 Кор. 14; 24, 25.	с Гл. 2; 17.
с Псал. 33; 13, 14. 90; 8. 139; 11, 12.	с Гл. 8; 3, 4. 9; 9. 10; 11. 11; 4.
с Новъ 28; 6. 34; 21. Прит. 15; 11.	с Гл. 2; 18. 4; 15.
с Гл. 3; 1.	с Гл. 7; 28.
с Гл. 7; 26. 9; 12, 24.	с Лев. 4; 3. 9; 7. 16; 6, 15—17.
с Гл. 10; 23.	с Гл. 7; 27. 9; 7.
с Иса. 53; 3. Гл. 2; 18.	с 2 Лѣт. 26; 18. Иоан. 3; 27.

с Исх. 28; 1. Числа 16; 5, 40. 1 Лѣт. 23; 13.	с Иоан. 8; 54.
с Псал. 2; 7. Гл. 1; 5.	с Псал. 110; 4. Гл. 7; 17, 21.
с Псал. 22; 1. Мат. 27; 46, 50. Мар. 15; 34, 37.	с Мат. 26; 39, 42, 44. Мар. 14; 36, 39.
с Иоан. 17; 1.	с Мат. 26; 53. Мар. 14; 36.
с Мат. 26; 37. Мар. 14; 33. Лука 22; 43.	с Иоан. 12; 27.
с Гл. 3; 6.	с Фил. 2; 8.
с Гл. 2; 10. 11; 40.	с Ст. 6. Гл. 6; 20.
с Иоан. 16; 12. 2 Пет. 3; 16.	с Мат. 13; 15.
с Гл. 6; 1.	с 1 Кор. 3; 1—3.
с 1 Кор. 13; 11. 14; 20. Ефес. 4; 14. 1 Пет. 2; 2.	с Иса. 7; 15. 1 Кор. 2; 14, 15.
с Фил. 3; 12—14.	с Фил. 5; 12.